

Mu, az ősi Édenkert

Valóban létezett a letűnt kontinens?

Tudósok, laikusok, kalandorok és kincskeresők százai kutattak az elsüllyedt Atlantisz után, de a mai napig nincs egyértelmű bizonyíték egykori létezésére. Hasonló a helyzet "Mu földjével" kapcsolatban, ami állítólag egykoron a Csendes-óceán mélyére merült. Időnként újra és újra felbukkanak a témával foglalkozó tanulmányok, amelyek megpróbálnak a rejtély mélyére ásni. Tegyük így mi is és nézzük meg, hogy valóban létezhetett-e a mitikus földrész!

A mítoszok és legendák, valamint a legkülönbözőbb népek fennmaradt írásai emlegetnek olyan időszakokat, ami az emberiség Aranykora volt, de csúf véget ért. Egy óriási kataklizma söpört végig a Földön és a populáció nagy része odaveszett. Ezek az emberek olyan szigeteken és földrészekon éltek, amelyek a múlt homályába veszttek, de a nevük fennmaradt: Atlantisz, Thule, Hiperborea vagy Mu. A legutóbbiról a mai napig éles vitákat hallhatunk, főleg, hogy ennek a témakörnek még egy magyar kutatója is volt.

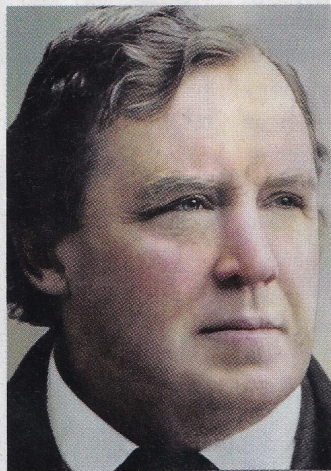
A letűnt Paradicsom

Az alternatív régészek és történészek körében népszerű hipotézis, hogy az emberiség sokkal régebbi, mint ahogy a hivatalos tudomány elismeri. Ahogyan Graham Hancock is mondta: "Az emberiség egy

amnéziás faj". Amennyiben elfogadjuk, hogy valóban léteztek korábbi civilizációk, akkor ami eddig kérdéses volt, rögtön világosabbá válik a történelmi rejtélyeket illetően. A mítoszok elbeszélései múltbéli valóságként jelennek meg előttünk és jobban megérthetjük, hogy kik építették az ősi városokat és templomokat.

Mu koncepcióját először Augustus Le Plongeon (1825–1908) vetette fel a perui és mexikói romvárosokkal kapcsolatos kutatásai során. Úgy vélte, hogy a maja civilizáció sokkal régebbi, mint ahogy azt a hivatalos régészet állította és eredete egy elveszett kontinensről származik, amelyet ő „Mu”-nak nevezett. Sőt, állítása szerint Mu megfeleltethető Atlantisszal!

Plongeon idejében még számos ősi szövegnek nem volt fordítása, ezért a tudós

lyedt, de akadt néhány túlélő, akik hajóikkal meghódították a Yucatán-félszigetet. Plongeon idejében egyfajta rajongással teli Atlantisz-láz tombolt a világban, főleg, amikor 1880-ban Ignatius Donnelly megjelentette az "Özönvíz előtti világ" című könyvét. Őt követte James Churchward (1851-1936) író és mérnök, aki tovább tanulmányozta a témát és úgy vélte, hogy Mu lehetett az emberiség valódi Édenkertje.

tanulmányozni kezdte és megpróbálta lefordítani ezeket a modern nyelvre. Bár számos maja iratot nézett át, de hipotézisét a Madridi-kódexre alapozta, amelynek kora Kr.u. 900 és 1521 közé datálható. Ez a leghosszabb mezoamerikai kódex, ami fennmaradt, ugyanis 70 oldalból áll. Ne felejtjük el, hogy a spanyolok mekkora pusztítást végeztek a bennszülött népekkel kapcsolatban és számos írásukat megsemmisítették.

Tudományos körökben elfogadottá vált, hogy a Madridi-kódexet még régebbi maja kódexekből állították össze. 1860-ban fedezték fel és ebben az időszakban kutató Plongeon a dzsungel mélyén. Fordításából kirajzolódott egy óriási katasztrófa képe, ami az ősi maja civilizációt is érintette. A Mu-nak nevezett őskontinens elsülly-

A mítosz folytatódik!

Churchward elmondása szerint több mint fél évszázaddal korábban, amikor katonai szolgálatot teljesített Indiában, kapcsolatba került egy magasrangú templomi pappal. Ez a pap beavatta őt egy sor ősi, „Nap által égetett” agyagtábla létezésébe, amelyeket egy rég elfeledett „naga-maja” nyelven írtak – olyan nyelven, amelyet állítólag egész Indiában mindössze három ember tudott olvasni, ő maga és két másik beavatott. Churchward rávette a papot, hogy tanítsa meg neki ezt az ismeretlen nyelvet, és segítsen megfejteni a táblák tartalmát. Cserébe azt ígérte, hogy gondoskodik a restaurálásról és biztonságos megőrzésről, mivel saját állítása szerint jártas volt az ősi leletek konzerválásában. A pap szerint az agyagtáblákat

